

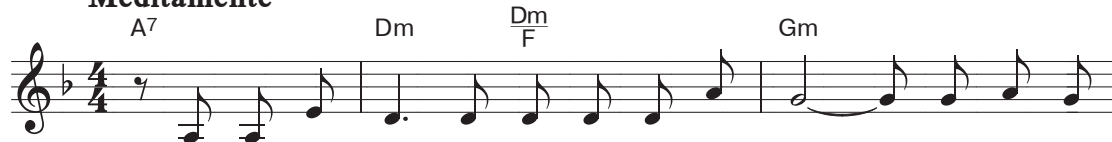
578 ОСТАННІЙ РІК СМОКОВНИЦЯ РОСТЕ

А. Чепуренко

Последний год смоковница растёт

Т. Белозуб

Meditamente

1. О_ стан_ ній рік смо_ ков_ ни_ ця рос_ те. Й те_ пер гос_
 2. Так са_ мо наш Тво_ рець ба_ га_ то літ шу_ ка_ є
 3. Ця прит_ ча знов при_ но_ сить сер_ цю біль: я на смо_

по да_ ря на_ ді_ я ті_ шить: шу_ ка_ є він вро_ жай, як і ра_
 в нас про_ мін_ чи_ ки лю_ бо_ ві. Чи ра_ ді ми о_ біт_ ни_ цям Хрис_
 ков ни_ цю хі_ ба не схо_ жа? Ме_ не по_ ми_ луй, віч_ ний, доб_ рий

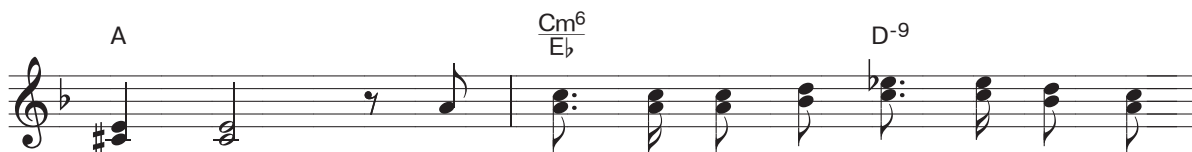
ні ше, та не рос_ те со_ лод_ кий плід про_
 то вим? Я_ кий в сер_ цях ми за_ ли_ ша_ ем
 Бо_ же, ві_ до_ мі про_ ма_ хи мо_ ї То_

те. Пе чаль ли_ це по_ кри_ ла, ні_ би
 слід? Дов_ го_ тер_ пін_ ня ма_ є теж ме_
 бі. Те пер не_ су я по_ ка_ ян_ ня

тінь,- під са_ мий ко_ рінь зму_ ше_ ний зру_
 жу, у ми ло_ сер_ дя є сво_ ї кор_
 плід. Про_ дов_ жи ще, Спа_ си_ те_ лю_ мій,

ба ти. На_ ді_ яв_ ся, що пра_ ця дасть пло_
 до ни. Чи по_ мі_ ча_ єш не_ ба_ а_ ба_
 ми_ лість! При_ но_ шу_ щі_ ру_ вдяч_ ність у моль_

ди, бо стіль ки днів до_ во_ ди_ лось пле_ ка_ ти.
 жур? Я ки_ ми спра_ ва_ ми ти сер_ це пов_ ниш?
 бі: Тво я лю_ бов грі_ хи мо_ ї по_ кри_ ла.